

Dosarul nr. 3ra-132/2022
2-20005797-01-3ra-11022022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. T. Avasiloiie)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Ministerul Apărării al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Iulian Strunga împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova, Marelui Stat Major al Armatei Naționale, persoană terță Oleg Chirilenco cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, Marele Stat Major al Armatei Naționale împotriva hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 15 ianuarie 2020 Iulian Strunga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova, Marelui Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 145 din 17 decembrie 2019 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, deținea funcția de șef al J6 Direcție comunicații și sisteme informaționale a Marelui Stat Major al Armatei Naționale al Ministerului Apărării. Astfel, prin Ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 145 din 17 decembrie 2019, reclamantul a fost sancționat disciplinar cu „mustrare aspră”, precum că, fiind în funcția de șef J6 Direcție comunicații și sisteme informaționale, a consumat în scopuri personale combustibilul alocat pentru serviciu și nu a predat ștampila direcției organului cu regim secret.

Reclamantul a considerat că Ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 145 din 17 decembrie 2019 este ilegal, deoarece a fost emis în baza unei anchete de serviciu efectuate unilateral, de o persoană interesată, care a atras concluzii arbitrare, contrar procedurii stabilite și a prevederilor legale, cu depășirea termenului de prescripție și invocarea unor abateri disciplinare formaliste, în esență lipsite de substanță, care fac ca sancțiunea propusă să fie cel puțin neechitabilă, iar la caz, lipsită de temei de drept.

Având în vedere faptul că nu deține o copie a ordinului contestat și a dosarului administrativ, iar termenul de prescripție expiră, în temeiul art. 189, art.208 alin.(1), art.209 alin.(1) lit.b), art.211, art. 212, 216, art. 221, art. 224 alin.(1) lit.a) ale Codului administrativ, a depus prezenta acțiune, prin care a solicitat obligarea pârâtului să prezinte Ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 145 din 17 decembrie 2019 și actele care au stat la baza emiterii acestuia, cusute și numerotate, anularea ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019 și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 03 februarie 2020, Iulian Strunga a depus o cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat suplimentar anularea ordinului nr. 0185 din 19 decembrie 2019 prin care a fost eliberat din funcția de șef al J6 Direcție comunicații și sisteme informaționale a Marelui Stat Major al Armatei Naționale al Ministerului Apărării și a fost trecut la dispoziția ministrului apărării.

În susținerea cererii de concretizare a menționat că imediat după emiterea ordinului de sancționare disciplinară, prin ordinul nr. 0185 din 19 decembrie 2019, reclamantul a fost eliberat din funcția de șef al J6 Direcție comunicații și sisteme informaționale a Marelui Stat Major al Armatei Naționale al Ministerului Apărării și a fost trecut la dispoziția ministrului apărării.

A indicat că la aducerea la cunoștință a ordinului nr. 0185 din 19 decembrie 2019, i s-a comunicat că este un ordin secret din ce considerente urmează doar să-l contrasemneze și i s-a explicat că este trecut la dispoziția ministrului apărării, în temeiul pct.67 lit.k) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.941 din 17.08.2006, fără a da explicații suplimentare și fără a-i permite să facă copii de pe acesta.

A invocat prevederile pct.67 lit.k) al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006 și a subliniat faptul că a fost eliberat din funcția deținută fără a cunoaște motivele și necesitatea acestei măsuri, pe care o consideră ilegală. Astfel, deși raporturile de muncă nu au încetat, este eliberat din funcția sa fără să fi fost invocat un motiv.

Reclamantul a explicat că nefiind de acord cu eliberarea sa din funcția deținută, cu faptul că a fost inițial suspendat din funcție pe motivul petrecerii anchetei de serviciu și cu faptul aplicării sancțiunii disciplinare „muștrare aspră”, s-a adresat cu o cerere, prin care a solicitat anularea ordinelor sus-menționate, iar în răspuns a fost informat precum că sancțiunea disciplinară ar putea fi revizuită deoarece nu corespunde gravității abaterii, fără a dispune la careva acțiuni concrete.

A susținut reclamantul că în circumstanțele expuse, deși de către pârât se recunoaște partial că sancțiunea disciplinară nu corespunde gravității abaterii, cu toate acestea, nu s-a dispus anularea ordinului.

Totodată, a atras atenția instanței de judecată că pârâtul în răspuns nu s-a expus asupra ordinului de eliberare din funcție a reclamantului și trecerea la evidența ministrului apărării.

A considerat reclamantul că odată ce pârâtul a recunoscut faptul că sancțiunea disciplinară nu corespunde cu abaterea reținută, adică nu este echitabilă, în acest context se impune anularea sancțiunii.

La 02 iulie 2020, reclamantul a depus o cerere suplimentară și de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care a comunicat suplimentar că la 01 iunie 2020, i-au fost aduse la cunoștință Ordinul Ministerului Apărării nr.*62 din 22 aprilie 2020 și Ordinul șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.103 din 29 mai 2020, prin care a fost trecut din nou la dispoziția comandantului și din nou i s-a comunicat că este un act de comandament militar și i s-a refuzat să facă copii de pe orice înscris.

A relevat reclamantul că a fost din nou eliberat din funcția militară și trecut la dispoziția comandantului fără a cunoaște motivele și necesitatea acestei măsuri, contrar prevederilor pct.67 lit.k) al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, or, deși reclamantul era deja eliberat din funcție prin ordinul din 19 decembrie 2019, fără a fi restabilit din nou, este eliberat încă pe 4 luni, deși legea nu prevede o așa posibilitate.

A notat că nefiind de acord cu Ordinul Ministerului Apărării nr.*62 din 22 aprilie 2020 și Ordinul șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.103 din 29 mai 2020 s-a adresat cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea acestora iar în caz de respingere să-i fie dispuse copii de pe ordine și a actelor ce au stat la baza emiterii acestora, iar prin răspunsul din 22 iunie 2020, i s-a comunicat că nu sunt temeuri de nulitate a acestora.

În sensul celor expuse, reclamantul a solicitat suplimentar anularea refuzului Ministerului Apărării nr. 16/40 din 27 ianuarie 2020, anularea Ordinului Ministerului Apărării nr.*62 din 22 aprilie 2020 și Ordinul șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.103 din 29 mai 2020 prin care reclamantul a fost trecut la dispoziția comandantului și refuzul Direcției Juridice a Marelui stat Major al Armatei Naționale al Ministerului Apărării nr.43/36 din 22 iunie 2020 de a anula actele respective, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său cheltuielile de judecată suportate în legătură cu judecarea cauzei.

La 04 noiembrie 2020, reclamantul a depus o cerere suplimentară și de concretizare a pretențiilor din acțiune, în care a indicat suplimentar că luând în considerație faptul că a expirat termenul de aflare la dispoziția comandantului a fost emis Ordinul Ministerului Apărării nr. 157 ef. din 28 septembrie 2020 și Ordinului șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 188 din 30 septembrie 2020, prin care reclamantul a fost luat din nou la dispoziția comandantului. Fiind în dezacord cu aceste ordine, reclamantul a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea lor și să-i fie achitate plățile salariale care au fost reținute în baza Ordinului Marelui Stat

Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019, cu titlu de prejudiciu, precum și plățile reținute în legătură cu aplicarea sancțiunii disciplinare.

Subsidiar a indicat reclamantul că în cazul refuzului de a satisface pretenția înaintată să-i fie prezentată informația cu privire la cuantumul sumei care a fost reținută cu titlu de prejudiciu, pentru combustibilul alocat și cuantumul sumei lunare ce se retine în legătură cu sancțiunea disciplinară aplicată și luarea la dispoziția comandantului, precum și suma integrală care a fost reținută până la moment pe acest temei.

Astfel, reclamantul a reținut că prin răspunsul Direcției juridice a Marelui Stat Major al Armatei Naționale al Ministerului Apărării nr.44/122 din 27 octombrie 2020 i s-a comunicat că cererea privind anularea ordinelor și achitarea plăților salariale reținute se respinge ca fiind neîntemeiată, iar asupra cerinței privind prezentarea informației nu s-a expus și nici nu a prezentat nici o informație.

Iulian Strunga a remarcat faptul că, în temeiul Ordinului Ministerului Apărării nr.*62 din 22 aprilie 2020 și Ordinul șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.103 din 29 mai 2020 dînsul deja se afla la dispoziția comandantului pe aceleași temeiuri, or, potrivit pct.67 lit.k) al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.941/2006, trecerea militarului prin contract la dispoziția comandantului (șefului) poate fi efectuată pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni. Prin urmare, contrar acestor prevederi, reclamantul a fost suspendat pe aceleași temeiuri, cu depășirea termenului statuat de norma sus-invocată.

La fel, a invocat reclamantul că contrar prevederilor pct.67 lit.k) al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.941/2006, nu s-a indicat care sunt acele alte cazuri și nici norma legală care prevede dreptul de a suspenda relațiile de muncă în aceste cazuri, ca fiind o normă de blanchetă și contrar acelorași temeiuri, nu s-a indicat conform căreia decizii a conducătorului au fost emise aceste ordine.

Cu referire la prevederile pct.67 lit.k), pct. 69 al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.941/2006, reclamantul a menționat că la citirea ordinelor de detașare și în Delegația eliberată nu s-a indicat obligațiunile cărei funcții urmează să le îndeplinească, iar contrar pct.62 al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.941/2006, nu s-a indicat care este misiunea de serviciu pentru care a fost detașat. La fel, nu s-a indicat nici din ce funcție a fost eliberat și obligațiile cărei funcții militare concrete urmează să le execute reclamantul, respectiv, aceste ordine sunt contrare prevederilor art.43 alin.(1) al Constituției RM.

Astfel, Iulian Strunga a solicitat suplimentar anularea Ordinului Ministerului Apărării nr. 157 ef. din 28 septembrie 2020 și Ordinului șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 188 din 30 septembrie 2020 prin care reclamantul a fost trecut la dispoziția comandantului și refuzul nr.44/122 din 27 octombrie 2020, restabilirea în funcția anterior deținută și obligarea pârâtului să restituie plățile salariale care au fost reținute cu titlu de prejudiciu, pentru combustibilul alocat și suma totală reținută lunar în legătură cu sancțiunea disciplinară aplicată.

La 27 noiembrie 2020 Iulian Strunga a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care, în final, a solicitat anularea ordinelor Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019, nr.103 din 29 mai 2020, nr.188 din 30

septembrie 2020, ordinele Ministerului Apărării al RM nr.0185 din 19 decembrie 2019, nr.*62 din 22 aprilie 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020, deciziile de respingere a cererilor prelabile nr.16/40 din 27 ianuarie 2020, nr.43/36 din 22 iunie 2020, nr.44/122 din 27 octombrie 2020, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost atras în proces în calitate de terț Oleg Chirilenco.

Prin hotărârea din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Iulian Strunga a fost admisă, a fost anulat ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019, în partea prin care colonelului Iulian Strunga, șef al Direcție comunicații și sisteme informaționale i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „mustrare aspră” în temeiul art.57 din Regulamentul disciplinei militare. A fost anulat §5 al ordinului Ministerului Apărării al RM nr. 0185 din 19 decembrie 2019, prin care colonelul Iulian Strunga a fost eliberat din funcția de șef al Direcției comunicații și sisteme informaționale și trecut la dispoziția Ministerului Apărării al RM. A fost anulată decizia Ministerului Apărării al RM nr.16/40 din 27 ianuarie 2020 prin care a fost respinsă cererea prelabilă. A fost anulat §5 pct.1 al ordinului Ministerului Apărării al RM nr.062 din 22 aprilie 2020 prin care colonelul Iulian Strunga, aflat la dispoziția Ministrului Apărării al RM, și menținut în subordinea comandatului (rectorului) Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni, începând cu data de 31 mai 2020. A fost anulat §2 al ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale al RM nr.103 din 29 mai 2020 prin care colonelul Iulian Strunga, aflat la dispoziția Ministrului Apărării al RM, să fie considerat aflat la dispoziția Ministerului Apărării al RM în conformitate cu pct.67 lit.k) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate și menținut în subordinea comandatului (rectorului) Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni, începând cu data de 31 mai 2020. A fost anulată decizia Ministerului Apărării al RM nr.43/36 din 22 iunie 2020 prin care a fost respinsă cererea prelabilă. A fost anulat §5 pct.6 al ordinului Ministerului Apărării al RM nr.0157 din 28 septembrie 2020 prin care colonelul Iulian Strunga s-a menținut în subordinea Rectorului (comandant) Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, până la momentul luării altei decizii referitor la statutul acestuia. A fost anulat §2 al ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale a RM nr.188 din 30 septembrie 2020 prin care colonelul Iulian Strunga s-a menținut în subordinea Rectorului (comandatului) Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, până la momentul luării altei decizii referitor la statutul acestuia, de la 01 octombrie 2020. A fost anulată decizia Ministerului Apărării al RM nr.44/22 din 27 octombrie 2020 prin care a fost respinsă cererea prelabilă. A fost menționat că, ordinele Ministerului Apărării al RM și a Marelui Stat Major al Armatei Naționale a RM, nu produc efecte juridice în partea anulată, din momentul emiterii lor imediat după pronunțarea hotărârii. De asemenea, au fost încasate de la Ministerul Apărării al RM în beneficiul lui Iulian Strunga cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 6000 de lei (f.d. 135-145).

Dispozitivul hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost notificat Ministerului Apărării la aceeași dată 12 februarie 2021, fapt confirmat prin recipisa semnată de reprezentantul acestuia (f.d.125), iar la 26 februarie 2021 i-a fost notificat persoanei terțe Oleg Chirilenco, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 129).

La 11 martie 2021, prin intermediul adresei electronice Oleg Chirilenco și la 10 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale au depus cereri de apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 februarie 2021 (f.d.130-132, 133, 134).

La 27 mai 2021, Ministerul Apărării al RM și Oleg Chirilenco au recepționat hotărârea motivată a primei instanțe (f.d. 149-150). La 24 iunie 2021 Ministerul Apărării al Republicii Moldova, Marele Stat Major al Armatei Naționale a depus motivarea apelului (f.d. 154-161).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Ministerului Apărării al Republicii Moldova, Marele Stat Major al Armatei Naționale împotriva hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin încheierea din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil apelul declarat de Oleg Chirilenco împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 februarie 2021 în temeiul art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) Codul administrativ (f.d. 162-166).

Prin decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, Marele Stat Major al Armatei Naționale împotriva hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 179, 180-202).

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au bazat pe prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție, art. 3, 10 alin. (1), 17, 208 alin. (1), 162 alin. (1), (3) lit. a) și b), 167 din Codul administrativ și au stabilit că cererea prealabilă cu privire la anularea ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019 și a §5 al ordinului Ministerului Apărării al RM nr.0185 din 19 decembrie 2019, nu a fost soluționată de autoritățile publice emitente, or, Iulian Strunga a primit un răspuns nr.16/40 din 27 ianuarie 2020 semnat de șeful Inspectoratului Militar al Ministerului Apărării prin care i s-a comunicat că autoritatea disciplinară care l-a sancționat a fost informată despre posibilitatea revizuirii gravității proporționale a sancțiunii, însă autoritățile pârâte nu au răspuns la cererea prealabilă (f.d.86 dosar administrativ).

Mai mult, instanțele de judecată ierarhic inferioare au atestat că la cererea prealabilă cu privire la anularea ordinului Ministerului Apărării nr.*62 din 22 aprilie 2020 și ordinului șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.103 din 29 mai 2020, lui Iulian Strunga i-a fost oferit răspunsul nr.43/36 din 22 iunie 2020 semnat de șeful interimar al Direcției juridice a Ministerului Apărării, Marele Stat Major Serghei Ciub (f.d. 98 dosar administrativ). Iar, la cererea prealabilă cu privire la anularea §5 pct.6 al ordinului Ministerului Apărării al RM nr.0157 din 28 iunie 2020 și §2 al ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale a RM nr.188 din 30 septembrie 2020

reclamantului i-a fost oferit răspunsul nr.44/122 din 22.10.2020 semnat la fel de șeful interimar al Direcției juridice a Ministerului Apărării, Marele Stat Major Serghei Ciub (f.d. 107 dosar administrativ).

În conformitate cu prevederile art. 162 - 167 Cod administrativ, procedura prealabilă urmează să fie finalizată prin emiterea unei decizii, în speță, de către Ministerul Apărării și Marele Stat Major și nu printr-un răspuns a șefului interimar a Direcției juridice care nu are competență de a examina cererea prealabilă, unipersonal, or această competență revine autorității publice emitente a actului administrativ contestat.

Subsecvent celor relatate atât prima instanță, cât și instanța de apel au reținut faptul că, răspunsul șefului interimar a Direcției juridice nu poate fi apreciat ca o decizie de respingere a cererii prealabile, succesiv, instanțele de judecată au atestat că Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale nu a examinat cererile prealabile a lui Iulian Strunga, în același sens neexaminarea cererii prealabile de către organul competent este un refuz de a examina cererea ceea ce în temeiul art. 64 alin.(2) Cod administrativ, se consideră drept respingere a cererii.

Totodată, instanțele de judecată aplicând prevederile art. 209 alin. (1) lit. a), 206 alin. (1) lit. a), 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ și reieșind din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare, or ultimul solicită anularea ordinelor Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019, nr.103 din 29 mai 2020, nr.188 din 30 septembrie 2020, ordinele Ministerului Apărării al RM nr.0185 din 19 decembrie 2019, nr.*62 din 22 aprilie 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020, deciziile de respingere a cererilor prealabile nr.16/40 din 27 ianuarie 2020, nr.43/36 din 22 iunie 2020, nr.44/122 din 27 octombrie 2020 cu dispunerea restabilirii la funcția anterior deținută.

De asemenea, atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat prevederile art. 9 alin. (1) și alin. (3), 69 alin. (1) Cod administrativ, și au reținut că din Raportul Șefului Centrului Poliție militară al Armatei Naționale, Cemîrtan Andrei din 18 noiembrie 2019, rezultă că procedura administrativă în speță a fost inițiată în baza unei sesizări anonime parvenită prin telefon din 17 noiembrie 2019 (f.d.1 dosar administrativ).

Or, în raport este direct indicat "... că la 17 noiembrie 2019, prin telefon, o persoană care nu a dorit să se prezinte, m-a informat ...".

Conform art.76 alin.(1) Cod administrativ, petițiile anonime sau cele depuse fără indicarea adresei poștale sau electronice a petiționarului nu se examinează.

Instanțele de judecată specializate au reținut că procedura administrativă în speță este viciată din data inițierii acestei proceduri, or procedura administrativă a fost inițiată în baza unei sesizări anonime, sesizare care conform art.76 alin.(1) Cod administrativ, autoritatea publică nu era în drept să o examineze.

Totodată, pe parcursul examinării litigiului dedus judecătii, s-a constatat că nu este cunoscută cert data întocmirii Raportului Șefului Centrului Poliție militară al Armatei Naționale, Cemîrtan Andrei, deoarece în dosarul administrativ este anexat raportul datat cu 18 noiembrie 2019, data de 18 fiind corectată, iar în raportul eliberat reclamantului acest raport este datat cu 19 noiembrie 2019.

Din conținutul Raportului Șefului Centrului Poliție militară al Armatei Naționale, Cemîrtan Andrei din 18 (19) noiembrie 2019 rezultă că Cemîrtan Andrei în acest raport și-a expus părerea și a apreciat unipersonal unele probe în lipsa unei proceduri administrative, inclusiv și-a expus opinia referitor la finalitatea prezumatei proceduri administrative: ”În contextul celor expuse se atestă că Armatei Naționale i-a fost cauzat prejudiciu material”.

Din avizul de pe Raportul din 18 (19) noiembrie 2019 semnat de șeful Marelui Stat Major Igor Gorgan rezultă că desfășurarea procedurii administrative i-a fost încredințată dlui Cemîrtan Andrei. Procedura administrativă a fost desfășurată de Cemîrtan Andrei.

Astfel, după cum au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare, emiterea actului administrativ individual urmează să se efectueze cu respectarea prevederilor art. art. 25, 49 - 50 din Codul administrativ.

Pentru încălcarea art. 25, 49 și 141 alin. (2) lit. d) din Cod administrativ, actul administrativ individual este considerat nul. Pe când încălcarea prevederilor art. 25 și 50 din Codul administrativ denotă ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil.

După cum rezultă în cadrul procedurii administrative în speță Cemîrtan Andrei a participat și a acționat în contradicție cu prevederile art.50 alin.(2) lit.c) Cod administrativ.

Astfel, Cemîrtan Andrei nu a avut dreptul să acționeze și să participe la procedura administrativă inițiată în privința lui Iulian Strunga, deoarece prin raportul din 18 (19) noiembrie 2019 și-a expus opinia referitor la finalitatea acestei proceduri și în temeiul art.51 Cod administrativ, avea obligația să se abțină de la participarea în cadrul procedurii administrative.

De asemenea, instanțele de judecată specializate au atestat că, inițierea unei proceduri administrative în baza unei sesizări anonime și participarea lui Cemîrtan Andrei la procedura administrativă denotă ilegalitatea procedurii administrative și a actului administrativ emis la finalizarea acestei proceduri.

În acest sens, atât prima instanță, cât și instanța de apel corect au reținut că aceste circumstanțe sunt suficiente pentru anularea actului administrativ din 17 decembrie 2019 și a tuturor actelor administrative emise subsecvent acestui act, dar instanțele de judecată au considerat necesar de a examina și celelalte aspecte a ilegalității actelor administrative contestate.

Totodată, Colegiul a remarcat că prin Ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019, pentru ignorarea ordinului Ministrului Apărării cu privire la asigurarea regimului secret în Ministerul Apărării și Armata Națională, consumul neargumentat de combustibil în timpul concediului obligatoriu, nerespectarea prevederilor pct. 15 (3) al Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate ale RM și art. 4, 5 lit. c), k) ale Regulamentului disciplinei militare, colonelului Iulian Strunga șef al Direcției Comunicații și sisteme informaționale, i se aplică sancțiunea disciplinară „mustrare aspră” în temeiul art. 57 al Regulamentului disciplinei militare (f.81-82 dosar administrativ).

După cum rezultă din motivarea ordinului nr.145 s-a indicat că în perioada 20 august 2018 – 22 decembrie 2018 colonelul Iulian Strungaru a alimentat cu benzină

automobilul personal de model Toyota Corolla Verso n/î UIL 129 de la stația de alimentare cu combustibil a Batalionului de gardă în mărime de 150 litri, pe motivul soluționării întrebărilor de serviciu.

De asemenea, în timpul aflării în concediu anual obligatoriu în perioada 28 decembrie 2018 – 19 ianuarie 2019 și 05 august 2019 – 02 septembrie 2019, colonelul Iulian Strunga a alimentat cu benzină automobilul personal de model Toyota Corolla Verso n/î UIL 129 de la stația de alimentare cu combustibil a Batalionului de gardă în mărime de 40 litri. Se mai indică în ordin că consumul neargumentat de combustibil denotă din completarea formală a foilor de parcurs eliberate automobilului personal a ofițerului vizat prin aceasta fiind ignorate cerințele Instrucțiunii privind completarea și prelucrarea foii de parcurs pentru autoturisme aprobată prin ordinul Departamentului Analize Statistice și Sociologice nr.108 din 17 decembrie 1998, folosirea combustibilului în timpul studiilor și concediilor s-a efectuat cu încălcarea gravă a ordinului MA nr.127 din 10 mai 2004 cu privire la punerea în aplicare a Instrucțiunii. Prin consumul de 230 litri de benzină folosiți fără argumentare documentară Iulian Strunga a prejudiciat Armata Națională cu 4248,47 de lei.

Totodată se indică că contrar pct.30 al ordinului Ministerului Apărării despre aprobarea regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în MA și Armata Națională, colonelul Iulian Strunga în perioada studiilor și concediilor și deplasărilor peste hotarele țării (27.06.2018 - 28.11.2019) nu a predat ștampila.

După cum rezultă din suportul probator administrat la caz, instanțele de judecată specializate au reținut că, procedura administrativă în speță a fost una ilegală din momentul inițierii ei din motivele expuse supra, în același timp în lipsa unei proceduri administrative legale, Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale a comis mai multe încălcări la emiterea actelor administrative contestate.

Or, în corespundere cu art.67 alin.(2) al Legii nr.52/02.03.2007 cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii încălcării (abaterii).

În acest sens, instanțele de judecată au notat că în privința presupuselor abateri disciplinare din perioada 20 august 2018 – 22 decembrie 2018, 28 decembrie 2018 – 19 ianuarie 2019, 27 iunie 2018 – 17 iunie 2019, Marele Stat Major al Armatei Naționale nu era în drept să aplice sancțiune disciplinară.

Mai mult, din ordinul nr.145 rezultă că Iulian Strunga a fost atras la răspundere disciplinară pentru completarea formală a foilor de parcurs. Aici, instanțele de judecată au subliniat că potrivit pct. 1 propoziția a treia al Instrucțiunii privind completarea și prelucrarea foii de parcurs pentru autoturisme aprobată prin Ordinul Departamentului de Analize Statistice și Sociologie al RM nr. 108 din 17 decembrie 1998, la exploatarea autoturismelor particulare de către proprietari în scopuri de serviciu, utilizarea foii de parcurs nu este obligatorie (f. 11 dosar administrativ).

Astfel, Iulian Strunga nu avea obligația de a completa și utiliza foia de parcurs. Respectiv, în sensul pct.1 al ordinului Ministerului Apărării al RM nr. 127 din 10 mai 2004 și pct. 2, pct. 3 al Instrucțiunii aprobate prin același ordin, recuperarea cantităților necesare de carburanți se permite în cazul aprobării de către comandant (șeful). Limitele

lunare de combustibil, inclusiv pentru automobilul Toyota Corolla Verso n/î UIL 129 - 30 litri, au fost aprobate la 02 iulie 2018. Tabele de distribuție și foile de parcurs, care se dețin la angajator la fel erau întocmite nu de Iulian Strunga dar de alți angajați. (f.d.administrativ 12, 13, 8, 38-74).

Instanța de apel și prima instanță au reținut drept relevante și circumstanțele cu privire la faptul că, din declarațiile reprezentantului Ministerului Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale, rezultă că angajații subdiviziunilor Marelui Stat Major al Armatei Naționale care utilizează transportul personal li se eliberează combustibil conform limitelor stabilite. Combustibilul nu se recuperează, dar se eliberează în limita limitelor stabilite. La fel, reprezentantul Ministerului Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale a confirmat că nici un alt angajat care utilizează transportul personal nu a fost atras la răspundere disciplinară pentru aceleași acțiuni care i se pun pe seama lui Iulian Strunga, la fel, nici unul din șefii superiori al lui Iulian Strunga nu au fost atrași la răspundere disciplinară pentru aprobarea eliberării combustibilului lui Iulian Strunga, or, listele se aprobă de șefii superiori.

În privința lui Iulian Strunga, Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale a adoptat o poziție „specială”, ceea ce este contrar principiului egalității de tratament consfințit de art.23 Cod administrativ, care prevede că autoritățile publice trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. La caz, Marele Stat Major nu a justificat, inclusive în instanța de judecată, în nici un mod diferența de tratament față de Iulian Strunga.

Mai mult, referitor la constatarea presupusei abateri disciplinare cu referire la faptul că colonelul Iulian Strunga în perioada studiilor și concediilor și deplasărilor peste hotarele țării (27.06.2018 - 28.11.2019) nu a predat ștampila, instanța de apel s-a expus supra argumentând faptul că nu a fost inițiată nici o procedură administrativă, nici din oficiu și nici în baza sesizării anonime din speță, astfel, Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale au constatat și aplicat sancțiune disciplinară în lipsa dublă a unei proceduri administrative.

Mai mult, în sensul pct.30 al ordinului Ministerului Apărării nr.02 din 22 februarie 2012 documentele de deplasare (eliberare, concediu) se eliberează persoanelor cu funcție de răspundere a unității militare numai după confirmarea ORS despre predarea documentelor secrete, sigiliilor și ștampilelor, legalizând faptul dat prin semnătura în bonul de achitare.

Consecință a celor expuse, atât prima instanță cât și instanța de apel just și întemeiat au ajuns la concluzia că, pentru perioadele invocate lui Iulian Strunga i-au fost eliberate documentele de deplasare și de plecare în concediu, fapt care denotă că pct.30 al ordinului Ministerului Apărării nr.02 din 22 februarie 2012 a fost respectat de reclamantul Iulian Strunga, or, de altfel în cazul nerespectării de către reclamant a prevederilor pct.30, documentele de deplasare și de concediu nu puteau fi eliberate de angajatorul Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale.

De asemenea, instanțele de judecată specializate au remarcat că prin Ordinul Ministerului Apărării al RM nr.0185 din 19 decembrie 2019, s-a dispus să fie eliberat

din funcția deținută și trecut la dispoziția Ministerului Apărării, colonelul Iulian Strunga, se menține în subordinea șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale, pînă la momentul luării altei decizii referitor la statutul acestuia” (f. 87 dosar administrativ).

În corespundere cu pct.67 lit.k) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, trecerea militarului prin contract la dispoziția comandantului (șefului) poate fi efectuată în alte cazuri de eliberare din funcția militară, la decizia conducătorului structurii militare - pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni.

După cum rezultă din suportul probator administrat la caz, instanțele de judecată au reținut că, prin ordinul nr.0185 din 19 decembrie 2019 Iulian Strunga a fost eliberat din funcția de șef al Direcție comunicații și sisteme informaționale Marele Stat Major al Armatei Naționale, trecut la dispoziția Ministerului Apărării, și menținut în subordinea șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale. Ordinul nr.0185 din 19 decembrie 2019 a fost prezentat instanței în cadrul dosarului administrativ din procedura administrativă (disciplinară) ilegală inițiată la sesizarea anonimă și care s-a finalizat cu emiterea ordinului ilegal a Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.145 din 17 decembrie 2019, prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară ”mustrare aspră”.

Etapile procedurii administrative sunt reglementate de Titlul II, Cartea a II-a a Codului administrativ. Mai mult, pentru emiterea ordinului nr.0185 din 19 decembrie 2019 Ministerul Apărării nu a inițiat nici o procedură administrativă, contrar prevederilor art.69 Cod administrativ.

Din textul normelor prevăzute la art.70 alin.(1) Cod administrativ, rezultă că prima acțiune procedurală care urmează a fi efectuată de autoritatea publică la inițierea procedurii administrative din oficiu, este informarea în scris a participanților despre inițierea procedurii administrative din oficiu.

Prin prisma prevederilor art.78 alin.(1) Cod administrativ, emiterea actului administrativ, este etapa prin care se finalizează procedura administrativă și nu se inițiază. Contrar prevederilor art.70 și art.44 alin.(2) Cod administrativ, Ministerul Apărării nu a prezentat instanței nici o probă din care să rezulte că Iulian Strunga cel puțin a fost înștiințat despre inițierea procedurii administrative pentru emiterea ordinului nr.0185 din 19 decembrie 2019, or, participarea lui Iulian Strunga la procedura administrativă este obligatorie.

Mai mult, faptul dat nu a fost probat, iar din actele administrative contestate nu rezultă respectarea garanțiilor procedurale elementare prevăzute de Codul administrativ, inclusiv cele garantate de art.94 Cod administrativ, care prevede că înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil (ordinul nr.0185 din 19.12.2019) pentru un participant, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, inclusiv dreptul de a prezenta probe, de a formula întrebări, recuzări ș.a.. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Instanța de apel a menționat că, Ministerul Apărării doar după emiterea ordinului nr.0185 din 19 decembrie 2019 l-a înștiințat pe Iulian Strunga despre emiterea acestui ordin, fără a

comunica și notifica acest ordin ultimului, or, ordinul a fost comunicat lui Iulian Strunga în ședința de judecată în prima instanță.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

După cum a constatat instanța de apel, contrar prevederilor art.118 alin.(2) lit.a) Cod administrativ, Ministerul Apărării nu a indicat în motivarea ordinului nr.0185 din 19 decembrie 2019 - nici un temei de drept pentru eliberarea din funcția militară deținută de Iulian Strunga. Or, contrar prevederilor art.118 alin.(2) lit.b), art.16 și art.137 Cod administrativ, Ministerul Apărării nu a indicat în motivarea ordinului nr.0185 din 19 decembrie 2019 oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar.

Respectiv, se atestă că ordinul nr.0185 din 19 decembrie 2019 este un act administrativ individual defavorabil, iar instanțele de judecată au constatat că Ministerul Apărării contrar prevederilor art.118 alin. (2) lit. c) Cod administrativ, nu a indicat în motivarea actului o descriere a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului. Mai mult, Ministerul Apărării nici nu a efectuat procedura administrativă la emiterea ordinului nr. 0185 din 19 decembrie 2019.

Ca urmare, având în vedere circumstanțele enunțate supra, atât prima instanță, cât și instanța de apel au conchis asupra ilegalității ordinului Ministerului Apărării al RM nr.0185 din 19 decembrie 2019.

Astfel, reieșind din actele cauzei, instanța de apel a reținut că prin Ordinul Ministerului Apărării al RM nr.062 din 22 aprilie 2020, colonelul Iulian Strunga, se consideră aflat la dispoziția Ministrului Apărării al Republicii Moldova (ultima funcție deținută - șef J6 Direcție comunicații și sisteme informaționale Marele Stat Major al Armatei Naționale), și menținut în subordinea comandantului (rectorului) Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni, începând cu data de 31 mai 2020 (f. 99 dosar administrativ).

Prin Ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.103 din 29 mai 2020, colonelul Iulian Strunga, se consideră aflat la dispoziția Ministrului Apărării al Republicii Moldova în conformitate cu punctul 67 lit.k) (în alte cazuri de eliberare din funcția militară, la decizia conducătorului structurii militare - pe o perioadă ce nu va

depăși 4 luni) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, și menținut în subordinea comandantului (rector) Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni, începând cu 31 mai 2020” (f. 100-101 dosar administrativ).

Prin Ordinul Ministerului Apărării al RM nr.157 ef. din 28 septembrie 2020, colonelul Iulian Strunga, se menține în subordinea Rectorului (comandant) Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandra cel Bun”, pînă la momentul luării altei decizii referitor la statutul acestuia (f.104 dosar administrativ).

Prin ordinul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.188 din 30 septembrie 2020, colonelului Iulian Strunga i-a fost prelungit termenul de aflare la dispoziția Ministrului Apărării al Republicii Moldova în conformitate cu punctul 67 lit.k) (în alte cazuri de eliberare din funcția militară, la decizia conducătorului structurii militare - pe o perioadă ce nu va depăși 4 luni) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, și menținut în subordinea Rectorului (comandant) Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, pînă la momentul luării altei decizii referitor la statutul acestuia, de la 01 octombrie 2020 (f.102 dosar administrativ).

Prin urmare, Colegiul instanței de apel a constatat că ordinele nr. 062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr. 188 din 30 septembrie 2020 sunt acte administrative individuale defavorabile emise subsecvent ordinului ilegal a Ministerului Apărării al RM nr.0185 din 19 decembrie 2019, de eliberare din funcția deținută și trecerea la dispoziție a lui Iulian Strunga. Fiind constatată ilegalitatea temeiului (ordinul nr.0185 din 19 decembrie 2019) în baza căruia au fost emise, prin urmare, instanțele de judecată au constatat și ilegalitatea acestor ordine.

De asemenea, instanța de apel a reținut că ordinele nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020 au fost emise în condițiile similare emiterii ordinului nr.0185 din 19 decembrie 2019, adică în lipsa unei proceduri administrative.

Respectiv, instanța de apel a atestat că pentru emiterea ordinelor nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020 Ministerul Apărării și Marele Stat Major, contrar prevederilor art.69 Cod administrativ nu a inițiat nici o procedură administrativă.

Prin prisma prevederilor art.78 alin.(1) Cod administrativ, emiterea actului administrativ, este etapa prin care se finalizează procedura administrativă și nu se inițiază. Or, contrar prevederilor art.70 și art.44 alin.(2) Cod administrativ, Ministerul Apărării și Marele Stat Major nu au prezentat instanței nici o probă din care să rezulte că Iulian Strunga cel puțin a fost înștiințat despre inițierea procedurii administrative pentru emiterea ordinelor nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020, or, participarea lui Iulian Strunga la procedura administrativă este obligatorie, precum și nu au fost respectat garanțiile procedurale elementare prevăzute de Codul administrativ, inclusiv cele garantate de art.94 Cod administrativ. După cum rezultă din materialul probator al

dosarului, Ministerul Apărării și Marele Stat Major doar după emiterea ordinelor nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020 l-au înștiințat pe Iulian Strunga despre emiterea acestui ordin, fără ai comunica și notifica acest ordin, or, ordinul a fost comunicat lui Iulian Strunga doar în ședința de judecată a instanței de fond.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că contrar prevederilor art.118 alin.(2) lit.a), lit.b), art.16 și art.137 Cod administrativ, Ministerul Apărării și Marele Stat Major nu au indicat în motivarea ordinelor nici un temei de drept, nu au indicat în motivarea ordinelor oportunitatea emiterii actelor administrative, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar.

În consecința celor expuse, Colegiul instanței de apel a conchis că ordinele nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020 sunt acte administrative individuale defavorabile, iar Ministerul Apărării și Marele Stat Major contrar prevederilor art.118 alin.(2) lit.c) Cod administrativ, nu au indicat în motivarea actelor o descriere a procedurii administrative care au stat la baza emiterii actelor. Or, Ministerul Apărării și Marele Stat Major nici nu a efectuat proceduri administrative la emiterea ordinelor nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020.

Subsecvent, celor relatate supra Colegiul specializat al instanței de apel a atestat că din cumulul circumstanțelor expuse se constată ilegalitatea ordinelor nr.062 din 22 aprilie 2020, nr.103 din 29 mai 2020, nr.157 ef. din 28 septembrie 2020 și nr.188 din 30 septembrie 2020.

La caz, a fost suspusă analizei corectitudinea exercitării dreptului discreționar, luarea de către autoritatea publică, la caz Ministerul Apărării al RM, în considerare a tuturor faptelor relevante, respectarea limitelor legale, precum și dacă autoritatea și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, fiind stabilite încălcări expuse mai sus, la fiecare etapă de analiză a actelor administrative enunțate.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel, analizând înscrisurile prezentate, cât și argumentele invocate de participanții la proces, a conchis că, prima instanță a ajuns la o concluzie justă și întemeiată, cu referire la admiterea acțiunii, iar alegațiile părții apelante nu pot fi puse la baza emiterii unei decizii de casare a hotărârii judecătorești.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul instanței de apel a concluzionat că, argumentele expuse de către Ministerul Apărării al RM, Marele Stat Major al Armatei Naționale în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar prima instanță a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificat Ministerului Apărării al Republicii Moldova la 02 decembrie 2021, iar la 25 noiembrie 2021 Ministerul Apărării al Republicii Moldova deja depusese cerere de recurs nemotivată (f.d. 205, 216).

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021 a fost notificată Ministerului Apărării al Republicii Moldova, Marelui Stat Major al Armatei Naționale la 13 ianuarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d. 208).

La 10 februarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, a fost depusă motivarea recursului de către Ministerul Apărării al Republicii Moldova, solicitând casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău din 12 februarie 2021 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii depuse de Iulian Strunga.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe din considerentul că instanțele ierarhic inferioare la formularea soluției în coraport cu circumstanțele cauzei au apreciat părtinitor argumentele și probele prezentate în cadrul examinării cauzei, au aplicat eronat prevederile normative care nu urmau a fi aplicate speței în cauză și respectiv au ignorat aplicarea prevederilor care urmau a fi aplicate la caz, care reglementează îndeplinirea serviciului militar, ca o formă specială a serviciului public, fapt ce prezumă că în privința militarilor se aplică legislația specială, adică cea militară.

Totodată, recurentul în susținerea recursului depus s-a bazat pe aceleași temeuri de fapt și de drept invocate și în cererea de apel.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 octombrie 2021 și la 13 ianuarie 2021 a fost notificată Ministerului Apărării, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală (f.d. 208).

În condițiile enunțate, recursul motivat depus la 10 februarie 2022, este în termen (f.d. 217-224).

La 24 februarie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Iulian Strunga și persoanei terțe Oleg Chirilenco copia recursului motivat depus de Ministerul Apărării al Republicii Moldova cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f.d.227), însă intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Ministerului Apărării al Republicii Moldova, inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil,

recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva

Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ministerul Apărării al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Ministerul Apărării al Republicii Moldova se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru